

Vazgeçmeyenler

– Yörükoğlu · 12 Mart 2012

Hasret melale giden yolların vuslat kokan gölgeleri
Bilinmeyen zamanın ücretidir sevgileri
Ne söyler size, ne anlatır?
Var mı aklınızda ufacık bir satır?
Sustunuz galiba gelen yok maziden,
O vakit dinleyin sözlerim derin bir sızıdan.
Vaktiyle seven ve sevilen gerçek idi bu yerde,
Dikiş tutmazdı yaralar düşülünce bu derde.
Şifa mı aradın?
Gelsin tabip baksın bir kere,
Doğrul âdemoğlu, otur önüm yere.
Öksür bakalım, dinleyelim vücudunu.
Of! Çok fena, veremdir, götür yatırın bunu.
Garip âşık, gözü yaşlı yalvarır hekime,
"Devadır benim derdime sevda
Götürün beni yârime"
Lakin sen kimsin? O kim? Nerden çıktı bu olay?
Boynu bükük âşık söyler
"Sen sevdiğimi getir, gerisi pek kolay"
Vermezler, ümit etme o kızı sana,
Unut yavrum, başkasını alırsun...
Bunu duyan genç adam fenalaşır, düşer başı,
Başlar yolculuğu koyuverin musalla taşı.
Fakat o da nesi?
Elinde küçücük bir kâğıt parçası,
Ahdim olsun yazıyor, iki satır mısrası.
Vazgeçme arkadaş eğer seviyorsan yârinden
Vazgeçme arkadaş yaralı olsan bile derinden
Vazgeçme arkadaş kovsalar seni ilinden
Vazgeçme arkadaş, vazgeçme Şirinden
Bunu duyanlar irkildi, dondu kaldı yerinde,
Bir çığ düştü, titredi gönüller derinde.
Haklıydı çünkü vazgeçmedi bir gün olsun,
Dedi ki "Azrail beni son nefeste aşkla bulsun."
Şimdi anladınız işte, neden farklı geçmiş ile gelecek,

Vazgeçmeyenin yüzüne kader elbet gülecek.
Tutun Yusuf yüzlünün duası sizlerledir,
Tutun Yusuf yüzlünün sözünü sevgisi bizlerledir.